

81

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 marca 1990 r.

w sprawie protestów wyborczych.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, po zapoznaniu się z protestami wyborczymi wniesionymi do Sądu Najwyższego w związku z wyborami do Senatu odbytymi w dniach 4 i 18 czerwca 1989 r., przebiegiem postępowania w tych sprawach, opiniami Sądu Najwyższego wyrażonymi na podstawie art. 91 ust. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102 i Nr 36, poz. 198) w związku z art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103) w postanowieniach odnoszących się do tych protestów, stwierdza, co następuje:

- 1) protest obywatelki Ewy Sas (sygnatura akt Sądu Najwyższego II COws 1/89), przy którego rozpatrzeniu Sąd Najwyższy wyraził opinię, że brak podpisów wyborców popierających zgłoszenie kandydata na senatora stanowi istotne naruszenie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia

7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, które uzasadnia odmowę rejestracji zgłoszenia kandydata na senatora w rozumieniu art. 46 ust. 2 Ordynacji wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nie może być uwzględniony.

- 2) protest obywatela Wacława Świdorskiego (sygnatura akt Sądu Najwyższego II COws 3/89), pozostawiony bez dalszego biegu przez Sąd Najwyższy w związku z tym, że został wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną (art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej) — nie może być uwzględniony.

Marszałek Senatu: w z. A. Wielowiejski